

אכן **משום פגם** כל משפחה כופין אותו בני כל משפחה לעבוד במשמרתם, שלא יאמרו פסול הוא.

שנינו במשנה: **אם היו שניהם במשמר אחד נוטל חלק אחד:**

ותמהה הגמרא: **מאי שנא** שאם היו שני הבעלים **משני משמרות דלא** נוטל הספק ולו חלק אחד, הרי בודאי דהוא משום **דאזיל** הולך הספק **להא משמרה** של בעל הראשון ומדחו ליה אצל משמרתו של הבעל השני, ואזיל **להא משמרה** דבעל שני, ואף הם מדחו ליה אצל משמרתו של הבעל הראשון.

ואם כן: **משמר אחד נמו**, יש לנו לומר, שהיות ומחולק היה המשמר לכמה בתי אבות, שכל בית אב עובד ביומו: (5)

אזיל הספק **להאי בית אב** של הבעל הראשון ומדחו ליה לבית אב של הבעל השני, ואזיל **להאי בית אב** ומדחו ליה!?

אמר רב פפא: הכי קאמר: אם היו שניהם משמר אחד ובית אב אחד, הרי זה הספק נוטל חלק אחד.

ואיתקש הכאה לקללה, שנאמר: בפרשת ואלה המשפטים [כא, טו – יז]: ומכה אביו ואמו מות יומת. [וגונב איש ומכרו ונמצא בידו מות יומת]. ומקלל אביו ואמו מות יומת, (3) ללמד: מה קללה אינה חייב עליה אלא אם כן אין בה שותפות, אף הכאה איטנו חייב עליה אלא אם כן אין בה שותפות.

שנינו במשנה: **עולה במשמרו של זה ושל זה:**

תמהה הגמרא: **וכי מאחר דאינו חולק בקדשים, למה עולה!?**

תמהה הגמרא על התמיהה: והרי ודאי שהספק עולה לעבוד **דהאמר** אותו ספק: **בעינא דניעביד מצוה**, רצוני בעשיית מצות העבודה!?

אלא כך תיקשי: **"עלה"** – דמשמע אם רצה עולה – **לא קתני, אלא "עולה" בעל כרחו** לעבוד במשמר של כל אחד ואע"ג שאינו חולק בקדשים. (4)

אמר רב אחא בר חנינא, אמר אביי, אמר רבי אסי אמר רבי יוחנן:

הדרן עלך נושאים על האנוסה

בתענית טו ב כתב רש"י שהיו חלוקים לשבעה בתי אבות, רש"ש.

ולכאורה לפי שיטת רש"י כאן ובמנחות היתה יכולה הגמרא לפרש את משנתנו בשבת שבו היו כל בתי האבות שוין.

ובערוך לנר ד"ה להאי הקשה: דילמא חלק אחד בלחם הפנים קאמר, דנתחלק בשבת לכל בני המשמר בשוה, וראה מה שיישב בזה בסוף פירקין.

3. כתב רש"י: סמכן הענין אלא שפסוק אחד מפסיק ביניהן, ואיכא למאן דאמר היקש הוא באלו הן הנחנקין.

4. ראה מה שתמהו התוספות, וראה מה שכתב בתוספות יום טוב.

5. בסוגייתנו כתב רש"י שהמשמר היה מתחלק לששה בתי אבות, וכן כתב במנחות קז ב, והוסיף שבשבת היו כל בתי האבות שוין; אך